

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Titlul proiectului de act normativ

Lege privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

2. Motivele emiterii actului normativ

2.1. Descrierea situației actuale

Utilizarea rețelelor sociale de către copii și adolescenți a cunoscut o creștere accelerată în ultimii ani, aceste platforme devenind un element central al vieții cotidiene și al proceselor de socializare, divertisment și formare a identității.

În România, aproximativ 12,3 milioane de persoane utilizează Facebook, 5,4 milioane Instagram, peste 2,6 milioane Snapchat, aproximativ 8,5 milioane TikTok, iar YouTube are o audiență estimată la circa 13 milioane de utilizatori¹. Deși nu există date statistice oficiale defalcate pentru platforma Roblox, aceasta este recunoscută ca fiind una dintre cele mai utilizate platforme de tip social-gaming în rândul copiilor și adolescenților².

Datele furnizate de rapoartele Salvați Copiii România și UNICEF România, evidențiază riscuri semnificative pentru sănătatea mintală, siguranța și dezvoltarea emoțională a copiilor, riscuri care depășesc capacitatea de control exclusiv parental sau eficiența mecanismelor de autoreglementare ale platformelor online.

Studiile Salvați Copiii România arată că utilizarea rețelelor sociale începe, în medie, în jurul vârstei de 5 ani, mult sub pragurile minime stabilite formal de platforme. În ceea ce privește intensitatea utilizării, 48,3% dintre copii petrec peste 6 ore pe zi în mediul digital, iar în perioadele de vacanță o parte dintre aceștia ajung la 8–10 ore zilnic.

Creșterea accesului precoce la rețelele sociale este însoțită de riscuri specifice pentru minori. În România au fost raportate situații în care copii și adolescenți au participat la «**challenge-uri**» virale promovate pe platforme precum TikTok sau YouTube, unele

¹ DataReportal & NapoleonCat – Digital 2025 România, statistici privind utilizarea platformelor de social media.

² UNICEF România și World Vision România – rapoarte privind utilizarea platformelor de tip social-gaming în rândul copiilor și adolescenților.

dintre acestea implicând comportamente periculoase, autovătămare sau asumarea unor riscuri extreme, cu potențial letal³.

Un alt fenomen asociat utilizării rețelelor sociale de către minori îl reprezintă hărțuirea online (cyberbullying), manifestată prin mesaje jignitoare, umilire publică sau amenințări, cu impact semnificativ asupra sănătății mintale și bunăstării emoționale a copiilor și adolescenților⁴. Fenomenul hărțuirii online este larg răspândit: 79% dintre elevi declară că au asistat la situații de bullying pe rețelele sociale, iar 45% dintre copii afirmă că au fost victime ale cyberbullying-ului frecvent.

Din perspectiva părinților, 59% declară că se tem că propriii copii pot deveni victime ale infracțiunilor sau abuzurilor online, ceea ce indică un nivel ridicat de îngrijorare și o dificultate reală în supravegherea eficientă a activității digitale..

Mediul online facilitează, de asemenea, fenomenul de **grooming**, constând în contactarea și manipularea minorilor de către adulți în scopul exploatării sexuale sau emoționale. Organizațiile specializate în protecția copilului și autoritățile din România au semnalat cazuri recurente de astfel de practici, inclusiv prin intermediul rețelelor sociale și al platformelor de jocuri online⁵.

România se află într-un moment critic pentru protecția copiilor online. În cadrul liniei de raportare esc_ABUZ al programului „Ora de Net” derulat de Salvați Copiii, care vizează raportarea conținutului dăunător (ilegal și legal) pentru copii și tineri în mediul online, au fost procesate în 2025, peste 50.000 de raportări (19.000 în 2024), cu 84% din materiale sexuale abuzive cu copii de toate vârstele fiind auto-generate de copii sub constrângere.

Concluzia rapoartelor Salvați Copiii România și UNICEF este că supravegherea parentală și regulile declarative impuse de platforme sunt insuficiente pentru protecția reală a minorilor, fiind necesară o intervenție legislativă care să responsabilizeze direct furnizorii de servicii digitale.

2.2. Impactul asupra sănătății mintale și bunăstării copiilor

Literatura științifică internațională evidențiază riscuri semnificative asociate utilizării intensive a rețelelor sociale în rândul adolescenților. Raportul Organizației Mondiale a Sănătății – Health Behaviour in School-aged Children (HBSC) arată o creștere a utilizării

³ Salvați Copiii România; relatări ale Poliției Române și mass-media naționale privind participarea minorilor la challenge-uri periculoase pe rețelele sociale.

⁴ UNICEF România; studii OMS (HBSC) privind cyberbullyingul și efectele asupra sănătății mintale a adolescenților.

⁵ World Vision România; Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) – informații privind fenomenul de grooming online.

problematică a rețelelor sociale în rândul adolescenților europeni, de la 7% în anul 2018 la 11% în anul 2022⁶. Meta-analize recente publicate în reviste științifice de prestigiu indică asocieri semnificative între utilizarea rețelelor sociale și simptome de depresie, anxietate și tulburări de somn⁷.

La nivelul Uniunii Europene, datele Centrului Comun de Cercetare al Comisiei Europene arată că 96% dintre adolescenții de 15 ani utilizează rețele sociale, iar peste o treime petrec mai mult de trei ore pe zi pe aceste platforme⁷. Studii recente subliniază faptul că adolescenții cu vulnerabilități preexistente în domeniul sănătății mintale pot fi afectați în mod disproporționat de interacțiunile online⁸.

În România, rapoartele UNICEF indică preocupări serioase privind bunăstarea emoțională a elevilor de gimnaziu, inclusiv în relație cu utilizarea tehnologiei și a rețelelor sociale⁹. Organizația Salvați Copiii România semnalează debutul foarte timpuriu al utilizării rețelelor sociale, precum și expunerea frecventă a copiilor la hărțuire online sau mesaje jignitoare¹⁰. World Vision România evidențiază dificultăți semnificative ale părinților în monitorizarea activității online a copiilor și existența unor interacțiuni online riscante¹¹.

2.3. Necesitatea reglementării

Prezenta inițiativă legislativă este compatibilă cu art. 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră dreptul copilului la protecția și îngrijirea necesare bunăstării sale și impune ca interesul superior al copilului să constituie o considerație primordială în toate acțiunile care îl privesc.

În acest context, se impune adoptarea unei măsuri legislative clare și preventive care să stabilească o limită de vârstă pentru accesul la rețelele sociale. Modelul legislativ recent votat de Parlamentul Republicii Franceze, care interzice accesul minorilor sub 15 ani la rețelele sociale și responsabilizează platformele online pentru aplicarea efectivă a acestei reguli, reprezintă un reper relevant la nivel european.

⁶ OMS – Health Behaviour in School-aged Children (HBSC), Raport Europa, 2024. ⁷ Journal of Affective Disorders, meta-analiză privind utilizarea social media și sănătatea mintală a adolescenților, 2024

⁷ Comisia Europeană – Joint Research Centre (JRC), Policy Brief privind social media și sănătatea mintală, 2025.

⁸ Nature Human Behaviour, studii privind utilizarea social media și vulnerabilitățile adolescenților, 2025.

⁹ UNICEF România, Raport privind bunăstarea și sănătatea mintală a elevilor de gimnaziu, 2025.

¹⁰ Salvați Copiii România, studiu privind utilizarea internetului și rețelelor sociale de către copii, 2025.

¹¹ World Vision România, rapoarte privind siguranța online a copiilor, 2024–2025.

Prezenta propunere legislativă urmărește transpunerea acestui model în dreptul românesc, cu respectarea Constituției României și a dreptului Uniunii Europene, în condițiile în care, la nivelul Uniunii Europene, se conturează tot mai clar o direcție de politică publică orientată către **stabilirea unor limite de vârstă efective pentru accesul la rețelele sociale**, în special în intervalul **15–16 ani**, ca prag de protecție a copiilor și adolescenților. Comisia Europeană a subliniat în mod constant, inclusiv în cadrul aplicării Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale (Digital Services Act – DSA), că simpla autoreglementare a platformelor nu este suficientă pentru protecția minorilor și că statele membre dispun de marja de apreciere necesară pentru a adopta măsuri naționale suplimentare, proporționale și bine delimitate, în scopul reducerii riscurilor sistemice generate de serviciile de social media.

Pragul de vârstă de 15 ani propus prin prezenta inițiativă legislativă reflectă necesitatea realizării unui echilibru între protecția minorilor și exercitarea progresivă a autonomiei digitale. Alegerea acestui prag este compatibilă atât cu tendințele legislative și de reglementare care se conturează la nivel european, cât și cu concluziile studiilor privind dezvoltarea cognitivă și emoțională a adolescenților, care evidențiază faptul că intervalul de vârstă 15–16 ani reprezintă un moment relevant pentru creșterea capacității de evaluare critică a riscurilor și de gestionare a interacțiunilor online. În același timp, soluția propusă evită atât interdicțiile excesive aplicabile adolescenților mai mari, cât și transferarea integrală a responsabilității asupra copiilor și familiilor acestora.

În acest sens, Comisia Europeană promovează un **cadru de referință**¹² („blueprint”) bazat pe trei piloni complementari¹³: stabilirea unor limite de vârstă clare, responsabilizarea furnizorilor de platforme online și utilizarea unor mecanisme de verificare a vârstei care respectă dreptul la viață privată. Acest cadru se reflectă atât în obligațiile instituite prin DSA, cât și în inițiativele Comisiei privind dezvoltarea unor soluții europene interoperabile de „age assurance”.

În prezent, mai multe state membre ale Uniunii Europene, precum Franța, Germania, Spania, Italia, Țările de Jos și Danemarca, aplică sau testează mecanisme de verificare a vârstei pentru accesul la servicii online cu restricții de vârstă, inclusiv pentru conținut destinat adulților, jocuri de noroc sau servicii digitale cu risc sporit pentru minori. Aceste mecanisme includ, după caz, verificarea prin intermediul unor furnizori terți de identitate digitală, utilizarea documentelor electronice de identitate, precum și soluții de validare a vârstei fără divulgarea identității complete, bazate pe principiul minimizării datelor.

Totodată, în contextul aplicării DSA, Comisia Europeană a inițiat și sprijinit dezvoltarea unei **aplicații pilot de verificare a vârstei**, concepută pentru a permite confirmarea

¹² <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/commission-publishes-guidelines-protection-minor-s>

¹³ <https://ageverification.dev/>

faptului că un utilizator a atins o anumită vârstă fără transmiterea altor date cu caracter personal către platformele online. Această abordare, concepută ca interoperabilă la nivelul Uniunii Europene și compatibilă cu viitorul Portofel European de Identitate Digitală (EUDI Wallet), reflectă orientarea Comisiei către soluții care dovedesc vârsta, nu identitatea completă a persoanei, asigurând un echilibru între protecția minorilor și respectarea vieții private.

Prin urmare, soluția legislativă propusă nu introduce o obligație tehnică disproporționată și nici nu impune un mecanism unic de verificare a vârstei, ci stabilește o **obligație de rezultat** în sarcina furnizorilor de platforme online, lăsând acestora libertatea de a alege mijloacele tehnice adecvate, cu respectarea cadrului european în materia protecției datelor cu caracter personal și a orientărilor rezultate din aplicarea DSA.

În mod convergent, concluziile formulate în rapoartele Salvați Copiii România și UNICEF evidențiază că riscurile asociate utilizării rețelelor sociale nu pot fi gestionate eficient prin transferarea responsabilității exclusiv asupra copiilor sau familiilor acestora. Ambele organizații subliniază că minorii nu dispun de maturitatea cognitivă și emoțională necesară pentru a evalua consecințele expunerii la conținut algoritmic, presiunea socială, hărțuirea online sau mecanismele de captare a atenției utilizate de platforme. În acest context, se arată că abordările bazate exclusiv pe educație digitală, consimțământ parental sau autoreglementarea furnizorilor sunt insuficiente și inechitabile, întrucât expun copiii la riscuri structurale pe care nu le pot controla.

În consecință, se recomandă adoptarea unor cadre normative clare care să

responsabilizeze platformele online și să stabilească limite legale de protecție, în acord cu principiul interesului superior al copilului. Prezenta propunere legislativă răspunde acestor recomandări, consacrand o intervenție preventivă a statului menită să corecteze asimetriile de putere dintre furnizorii de servicii digitale și utilizatorii minori și să asigure un nivel adecvat de protecție în mediul digital.

În cuprinsul proiectului de lege a fost necesară introducerea unei definiții clare a noțiunii de „serviciu de rețea socială online”, în vederea delimitării precise a sferei de aplicare a reglementării. Definiția propusă vizează acele servicii ale societății informaționale care permit crearea de profiluri de utilizator, distribuirea publică sau semi-publică de conținut generat de utilizatori și facilitarea interacțiunilor sociale între persoane care nu se cunosc în mod necesar, fiind caracterizate totodată de utilizarea unor sisteme de recomandare algoritmică. Această abordare permite includerea platformelor care generează riscuri sistemice specifice pentru minori, evitând în același timp aplicarea legii asupra serviciilor digitale cu funcționalitate limitată sau cu caracter preponderent privat, educațional ori profesional.

În acest context, propunerea legislativă se înscrie în marja de apreciere recunoscută statelor membre în materia protecției copilului și este compatibilă atât cu art. 8 din Regulamentul (UE) 2016/679 (GDPR), cât și cu obiectivele Regulamentului privind serviciile digitale, care consacră obligația platformelor de a preveni și reduce riscurile sistemice ce afectează minorii.

3. Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

Adoptarea proiectului de lege este de natură să producă un **impact social pozitiv semnificativ**, în special în ceea ce privește **protecția sănătății mintale și a dezvoltării emoționale a copiilor și adolescenților**. Prin limitarea accesului minorilor sub 15 ani la rețelele sociale, proiectul urmărește reducerea expunerii acestora la conținut nociv, la presiuni sociale excesive, la mecanisme de dependență digitală și la interacțiuni online cu potențial periculos, contribuind astfel la crearea unui mediu digital mai sigur pentru copii.

Din perspectivă socială, măsura propusă are potențialul de a **reduce incidența unor fenomene cu impact negativ asupra bunăstării copiilor**, precum hărțuirea online, manipularea emoțională, expunerea la comportamente riscante sau participarea la provocări periculoase promovate în mediul online. În același timp, limitarea accesului timpuriu la rețelele sociale poate contribui la **îmbunătățirea echilibrului dintre viața online și cea offline**, cu efecte pozitive asupra relațiilor familiale, performanței școlare și sănătății mintale.

Proiectul de lege are, totodată, un **impact favorabil asupra rolului familiei**, în sensul consolidării responsabilității parentale și al sprijinirii părinților în supravegherea activității online a copiilor. Stabilirea unei limite legale clare de vârstă creează un cadru normativ previzibil, care facilitează dialogul dintre părinți și copii și reduce presiunea exercitată asupra familiilor de a gestiona individual riscurile complexe generate de platforme digitale.

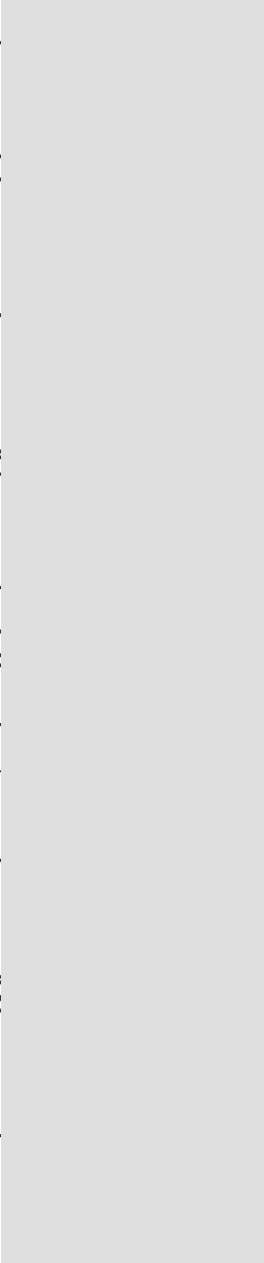
Din punct de vedere economic, proiectul nu introduce restricții asupra accesului adulților la rețelele sociale și nu afectează în mod direct activitatea economică a utilizatorilor. Obligațiile stabilite în sarcina furnizorilor de platforme online vizează implementarea unor mecanisme de verificare a vârstei, soluții care sunt deja utilizate sau în curs de testare la nivelul Uniunii Europene și care pot fi integrate gradual, fără a genera costuri disproporționate. În acest sens, impactul economic asupra mediului de afaceri este limitat și justificat de interesul public major privind protecția copilului.

În ceea ce privește impactul bugetar, proiectul de lege **nu implică cheltuieli suplimentare semnificative de la bugetul de stat**, întrucât aplicarea și supravegherea măsurilor propuse se realizează în cadrul competențelor și resurselor existente ale

autorităților publice cu atribuții în domeniu. Pe termen mediu și lung, reducerea riscurilor asociate utilizării necontrolate a rețelelor sociale de către minori poate contribui la **diminuarea costurilor sociale și medicale** asociate problemelor de sănătate mintală, abandonului școlar sau intervențiilor instituționale ulterioare.

Prin urmare, proiectul de act normativ prezintă un **raport favorabil cost-beneficiu**, beneficiile sociale și preventive fiind superioare eventualelor costuri de implementare, iar măsura propusă contribuind la consolidarea unui cadru social mai sigur și mai responsabil pentru copii și adolescenți în mediul digital.

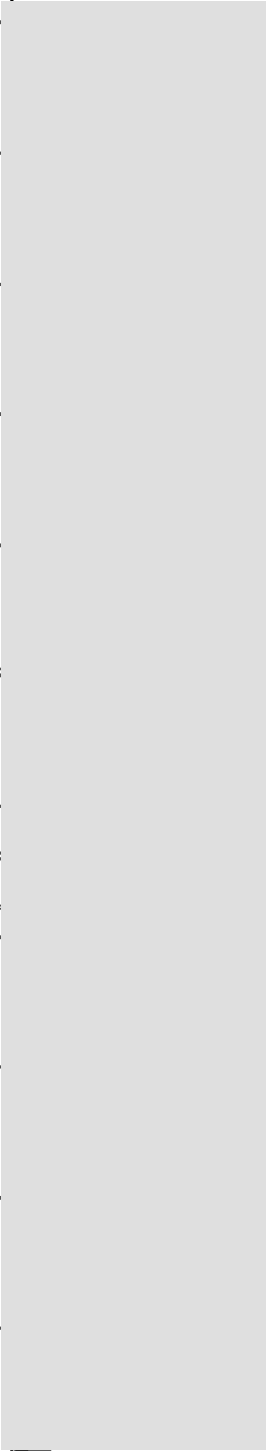
Lista susținătorilor Propunerii legislative privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

NR	PARLAMENTAR	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	PLUJAR ANDREI	USR	
2.	COLIBAN ALEN	USR	
3.	FALGUS ȘTEFAN	USR	
4.	ȘTEFAN ION	USR	
5.	ANGHEL RAZVAN - PAUL	USR	
6.	FALGUS ȘTEFAN	USR	
7.	BOȚEZ MIHAI - CĂTĂLIN	USR	
8.	MÎNARU CĂTĂLIN - EMIL	USR	
9.	JOBRA ELENA ADELINA	USR	

10.	BOCHIGEANU GEORGE-CĂTĂLIN	USR	
11.	Stefan George	USR	
12.	Bodeq Marius	USR	
13.	PAUM CYNTHIA	USR	
14.	EIBU BEACONU ALEXANDRA	USR	
15.	Kodanu Bogdan	USR	
16.			
17.			
18.			
19.			
20.			

12.	Dimitriu ACRFANDU	USR
13.	GHEORGHIU ANDREI FLORIN	USR
14.	ECHERT ALCIAN	USR
15.	GIURGIU ADRIAN	USR
16.	SPATARU SIMONA	USR
17.	Diana Stolica	USR
18.	MORUSSI GEORGE	USR
19.	BULESCA FELIX	USR
20.	ALEXANDRU MARIUS-NICOLAE	USR

Lista susținătorilor Propunerii legislative privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

NR.	PARLAMENTAR	PARTID	SEMNĂTURĂ
1.	ALIN ȘTEIȘ	USR	
2.	BERESU MONICA	USR	
3.	RUS VASILE-CIPRIAN	USR	
4.	BLAGA DANIEL	USR	
5.	GIMA GEORGE	USR	
6.	ENE CORINA	PSD	
7.	Raluca Turcan	PNL	
8.	CORINA ATANASIU	USR	
9.	CȘEP EIA ANDREA	USMR	
10.	CRISTIAN BRIAN	USR	
11.	Paraschivescu Ovidiu	USR	